

Az Iskola utca című téli festményt Szeged város tanácsa 1923-ban vásárolta meg a fiatal művésztől. Joachim időről időre megörökítette azokat a városi helyszíneket, amelyek életének színtereit alkották. A szegedi Iskola (Oskola) utcához különösen kötődött: franciaországi csavargásai után néhány évre – együtt öccsével – itt kapott műtermet. A festő egy Szegedre Temesvárról áttelepült, német felmenőkkel büszkélkedő, katolikus vallású iparoscsaládban született. A szorgos cipész apa, Joáchim Ferenc hamar beilleszkedett a szegedi polgárság körébe, és a helyi, szintén iparoscsaládból származó Metz Emíliával a 19. század utolsó két évtizedében tíz gyereknek adott életet. A felnőttkort megérő hét gyermek közül csak az első folytatta az iparos mesterséget és állt órásnak, többüket a művészet vonzotta. A rendelkezésre álló források szerint a család különböző helyeken lakott a belvárosban, többek között a Margit (ma Gutenberg) utca 22. számú – a Sonnenfeld–Spitzstein család tulajdonában álló – emeletes sarokházában, illetve a Berlini körút 29. számú magasföldszintes bérházának emeletén. Az édesapa 1899-ben feljebb lépett a polgári ranglétrán, elhagyva eredeti mesterségét a városi hivatal altisztjeként a belváros Hal téri hídfőjénél lett hídvámszedő. A család története egy felemelkedő és ízig-vérig magyarrá váló Monarchiabeli polgárcsalád története.

